

[Forsvarsministeren.]

Krigens Begyndelse haft sin Betydning. Det er da altid noget, en Erkendelse af, at den ikke var helt forfejlet. Men jeg synes, det var mindre forstaaeligt, at det ærede Medlem brugte det til at begrunde, at vi skulde afruste. Her synes det, at Logikken slaar fuldstændig Klik for det ærede Medlem. Jeg synes, at vi maa have lige saa store eller større Betingelser nu for at kunne forsvare vort Land end i 1914.

Saa kom der et lille interessant Moment i det ærede Medlems Tale, idet han nemlig sagde, at den danske Delegation i Genève skulde tage Initiativet til at skaffe økonomiske Midler til Veje til et Beskyttelseskorps for Folkenes Forbund. Her vil jeg sige, at her er jo en Opgave for det ærede Medlem Hr. P. Munch, der optræder hvert Aar sammen med en Del andre nede i Folkenes Forbund. Det ærede Medlem Hr. Willesen begrundede det med, at saa behøvede vi ikke at udsætte vort eget Lands Sønner. Det ærede Medlem vil leje Folk til det Haandværk, der er Tale om her. Jeg ved ikke, hvorvidt han har tænkt paa Negere eller Kinesere, eller hvem det er, han vil leje til dette Korps. Og hvor skal det anbringes? Hvor skal Korpset være? I Svejts, eller hvor? Har det ærede Medlem i det hele taget gennemtænkt dette Problem? Naar der en Gang kunde komme noget i Retning af de forenede Stater her i Europa, kunde der maaske være Tale om at overveje en saadan Ting. Men, som sagt, jeg overlader til det ærede Medlem Hr. P. Munch nærmere at overveje den Opgave, som det ærede Medlem her har givet ham.

Det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte en Del Betragtninger. Han kom dog ikke saa meget ind paa selve Lovforslaget. Jeg maa sige, at det ærede Medlem er altid en vældig politisk Køllesvinger. Politikere af alle mulige Slags, af alle mulige Partier, de militære sagkyndige, de fik alle deres Bekomst. Det er vist det, det ærede Medlem kalder at jage Storvildt. Jeg har set, at det ærede Medlem har været ude for et Interview for nogen Tid siden, hvori han erklærede, at han politisk kun jagede Storvildt. Jeg vil antage, at han har tænkt paa dette her, men jeg synes, at det ærede Medlem, naar han er ude paa den Slags

Ekspeditioner, altid kommer hjem med en tom Bøsse, og han har ingenting i Tasken. Det ærede Medlem var meget skarp overfor Lovforslaget, han sagde, at det var et Misfoster — der kan næsten ikke findes et kraftigere Udtryk — fra Fødselen af. Det ærede Medlem er fra Hensyn til Brugen af stærke Ord en Mester, men Negativiteten præger ham i en ret uhyggelig Grad. Det synes jeg, man kan sige, naar man ser paa hans egne Forslag. Efter den vældige Kritik, han her fremførte, skulde man jo tro, at det ærede Medlems egne Forslag her paa Rigsdagen var ganske fortræffelige, men det synes jeg dog ikke, man kan sige. Det ærede Medlems Forslag om en Ændring af Hærloven af 1922 synes jeg ikke var præget af stor Genialitet, og hvad han har udrettet paa andre Omraader, tyder heller ikke paa, at han er særlig opfindsom; det, at han vil lægge mere Told paa Kaffe og Sukker, paa Te og Peber, vidner da ikke om særlig stor Opfindsomhed. I det hele taget vil jeg opfordre det ærede Medlem til at øve noget mere Selvkritik, saa vilde hans Dom over andre blive mildere og hans Tro paa egen Storhed og Fortræffelighed blive mindre, og begge Dele vilde virke lige velgørende.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen rettede forskellige Spørgsmaal, bl. a. om Flytningen af Skydebanerne paa Amager. Jeg har søgt Oplysninger i Ministeriet om, hvorledes det er gaaet med dette i den Tid, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var Forsvarsminister, og jeg vil gerne have Lov til at nævne overfor det ærede Medlem Hr. Chr. Hansens Omtale af disse Forhold, at som Følge af en Henvendelse fra Københavns Magistrat om Indledning af Forhandlinger mellem Krigsministeriet og Københavns Kommune om dennes Erhvervelse af Amager Fælled tilskrev Krigsministeriet den 22. December 1924 Ministeriet for offentlige Arbejder og anmodede det om at blive gjort bekendt med de Planer, som dette Ministerium havde under Overvejelse med Hensyn til Anlæget af en Bane over Spærredæmningen til Østkysten af Amager, og dernæst anmodede man den 12. Marts 1925 — stadig under den socialdemokratiske Regering — om Finansministeriets Tilslutning til en Henvendelse til Folketingets Finansudvalg om